

ABONNEMENT

Pays étrangers

Pour un an : 2 Dolars

—•—•—
Edition spéciale : 3 Dolars

ADRESSE

«Idjtihad» Constantinople

—•—•—
Téléph : 20865

xxviiième ANNÉE

İÇTİHAT

Türkçe ve Fransızca

İLMİ, EDEBİ, İKTİSADİ

No : 358

ABONNEMAN

Seneliği (24 Nusha) Türkiye
için: 2 1,2, Â'lâ kâğıdlısı

5 liradır

ADRES

Cıgaloğlunda İctihad Evi

—•—•—
Tarihi Te'sisi :

1904 — Genève

Yirmi sekizinci sene

arzusuna mazhar oldu. Fakat bu türlü ölüm kalamları için pek ağır oluyor, Efûl anî olmasına mebnî çok tesir ediyor. Bununla beraber kendimizi fazla te'essüre kaptırmamalıyız. Doktorun hatırasına gösterilebilecek en büyük hürmet - hele gençlerimiz için - onun gibi çalışmak ve yine çalışmak ve daima çalışmaktır. Biz fertler milletimizin bir cüz'ü ferdiyiz. Nasılki vücutlarımız milyonlarca zevattan mürekkeptir. Bu zevat her gün kendi hususiyetlerinde ölümler geçiriyorlar, muttasıl değişip duruyorlar, fakat camia, vücut o kendi birliğini muhafaza ediyor. onun gibi biz cüz'ü fertlerin yaşaması, ölümü de milletimiz camiasına nazaren ehemmiyetsiz şeylerdir. Elverirki o camia yaşasun. O camia karşısında şahslarımıza fazla ehemmiyet vermiyelim, şahslarımızın adem olmasile kıyamet gününün gelmiş olduğuna hükmetmiyelim. Fert şahsı camia karşısında mütevazı olmayı bilmelidir, kendisini camiada ancak bir zerre olarak görmeğe alışmalıdır. O vakit camiaya hizmet etmiş şahsların ziyanda fazla te'essür duymaz, fazla nevmîdiye düşmez. Çünkü camia yaşıyor ve « matlup olan odur » da. Ne mutlu o kimseye ki hayatında camiaya hadim olmuştur. Doktor buna muvaffak olmuş bir ferttir. Onun gibi olmağa çalışmak ona gösterilecek hürmet ve alâkanın en doğru şekil ve suretidir.

Lutfi Fikri

İŞİK YOLCUSUNA AĞID [1]

Tabutunun ardından gidemedim; sen sine [2] enerken başeğmedim. Şimdi ününün [3] arkasından yürüyorum ve parsayı toplayanları görüyorum... Görüyorum da acunun [4] maskara yüzüne gülüyorum.

Ağlarsam eğer, sana değildir; çünkü Ölme-yen ölülerdensin. Ne mutlu onlara ki; kemirici toprağa maddî varlıkları azık [5] olurken, ma'nevî ekinleri yaşayan beyinlerde günden güne yeşerir.

Zamanın kalemleri seni arkandan överken,

ağızbirliği gösteremediler; bu da ismarlama olmadığının tanıklık eder. [6]

Ne yaşarken ne göçerken geçtiğin yer, hareketsiz kalamazdı ve kalmadı. Musallâ taşında bile hakkındaki fikirler birbiriyle çarpışmağa yol buldu. Demek ki şa'ir - ruhunun karanlığa ve istibdada karşı tuttuğu meş'ale, feyizli bir ışık brakmış; izetmiş.

Göçmen, hamuru topraktan yoğrulmuş kalıbı acaba dinlendirmek, emâneti geri sunup Tanrıda yoğalmak [7] için midir? Yoksa ölümsüz bir varlık içinde renk değiştiren ruh ya-lımıyla [8] öbür dünyada bir içtihad kapusu mu açacaksın?

Geri brakdığın uğultulu ses havrası içinde koğuyu [9] ezen beğenim [10] alkışı ile seni sevenler övünsün; kıskananlar da dövünsün. Sen bunlardan üstdesin.

Kusurların varmış, diyorlar dostum. Kadının elinden aynayı alıp da o arşınla ertem [11] satanlar bir gez [12] kendileri bakınsın ne olur.

İhtilâl ve içtihad ile taşkın yüreğinde sığınacak [13] bulan bilgibirliği ve insanlıkbirliği aşkı, ömrünün her safhasında medenî bir cesaretle haykırdı. Almadı, verdi; verdikçe çoğaldı. İşte sen gittin, eserlerin kaldı. Adamoğluna bu kadarı yeter, bu yüceliğe varabilirse eğer.

Yoruldunsa dinlen, yorulmadınsa evren [14] içli ve gerçekci saygılar - değer büyük yolcu.

Köse Raif Paşa oğlu **M. Fuat**

[1] Ağid: ölüye okunan medhiye; mersiye. [2]

Sin: mezar. [3] Ün: şöhrat, şeref. [4] Acun: zahiri

'alem, dünya. [5] Azık: gıda. [6] Tanıklık: şahadet.

[7] Yağalmak, yok olmak, fena bulmak. Tanrıda yoğalmak: Fenafillah. [8] Valım: şu'le, alev. [9] Koğu:

gurbet, mezemmet. [10] Beğenim: takdir ve tahsin. [11]

Ertem: fazilet. [12] Gez: def'a, kerre. [13] Sığınacak:

melce', sığınılacak yer. [14] Bir halden diğerine geçmek.

Everilip çevrilmek 'atfı tefsirindeki ma'nâ delâletiyle

mecazen tenasüh makamında kullandım.